

Hensende ganske paa samme Standpunkt, som jeg har staaet paa ved Skattelovsforhandlingerne i det hele: at det er nødvendigt at have ret strenge Straffebestemmelser. Jo mere kulant man vil være og bør være for ikke at genere Forretningslivet, jo strengere Straffebestemmelser udkræves der, for at der kan være den størst mulige Risiko for dem, som begaar Overtrædelser, saaledes at Risikoen kan afholde saa mange som muligt fra at begaa saadanne. Jeg kan glæde det ærede Medlem med, at dette Spørgsmaal om skærpede Straffebestemmelser er et af dem, som vil komme for i den Kommission, som er nedsat angaaende Ændring i Toldforordningen. Det er muligt — jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig derom —, at Kommissionen og Regeringen vil komme til det af det ærede Medlem ønskede Resultat, at Straffebestemmelserne skærpes.

Zahle: Som jeg hører af den højtærede Finansminister, er det, som jeg nok tænkte, et meget indviklet Spørgsmaal, der ligger Staten og Kommunerne imellem med Hensyn til Borgmesterjorderne. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at det bedste var, om man kunde komme til en mindelig Ordning mellem Staten og de paagældende Kommuner, men jeg maa erklære mig uenig med den højtærede Minister, naar han siger, at opnaar man ikke det, maa man til at løse Spørgsmaalet ved Lov og først i sidste Instans ved Dom. Fremgangsmaaden maa være den, at Kommunerne, hvis man ikke kan faa en mindelig Overenskomst, maa have Ret til at sagsøge Staten; de maa forsøge en retslig Afgørelse ved Domstolene. Først naar Domstolene ogsaa erklærer sig renonce, kan det være Lovgivningsmagts Sag at løse Spørgsmaalet. Det tror jeg, den højtærede Minister vil give mig Ret i. Men forhaabentlig faar vi nu i Finansudvalget nogen Redegørelse for Sagen, saa megen, som den højtærede Minister kan skaffe; i øvrigt vil det Udvalg, som en Gang i denne Samling, naar vi har faaet Lovforslaget om folkevalgte Borgmestre ned fra Landstinget, bliver nedsat angaaende den Sag, tage sig nærmere af det Spørgsmaal. Jeg vil kun til Slutning bemærke, at der for mange smaa Købstadkommuners Vedkommende er den Betænkelighed ved at gaa over til det nye System med folkevalgte Borgmestre, at det vil komme til at koste Kommunerne meget; det er f. Eks. blevet gjort gældende i Stege Kommune. Men hvis vi i Stege kan faa alle de ca. 70 Tønder Land af

Møens bedste Jord, som ligger udenfor den berømte og skønne Mølleport, eller den væsentligste Del deraf, som Borgmesterjord, er det klart, at det ikke vil blive nogen uoverkommelig Bekostning for Stege Kommune at have folkevalgte Borgmestre. Jeg tror, at en Klargørelse af dette Spørgsmaal vil bidrage til at lette Gennemførelsen af Lovforslaget om folkevalgte Borgmestre.

Rode: Jeg har i Finansudvalget ikke forstaaet den højtærede Minister saaledes, at det lille Spørgsmaal, som jeg nævnte, og som først omtaltes af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), ikke skulde kunne ligge færdigt til Løsning fra Finansministeriet før til Oktober 1914, med andre Ord, at en Afgørelse først skulde kunne foreligge for de vedkommende i April 1915, altsaa om mere end to Aar. Jeg har altsaa hørt fejl, idet jeg har forstaaet det, som om det var paa den kommende Finanslov, den højtærede Minister mente at kunne have Spørgsmaalet ordnet. Jeg vil meget hænstillen til den højtærede Minister endnu en Gang at tage under Overvejelse, om Spørgsmaalet ikke kunde bringes i Orden noget tidligere. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, mener han, at der er en anden Gruppe Arbejdere, som er ganske ligestillet med den af mig nævnte; det ved jeg ikke, det er muligt, at de nævnte Arbejdere ude paa Jernbanen er ganske ligestillede med disse, men det er i alt Fald ogsaa en ganske lille Gruppe af Arbejdere, og jeg synes, det vilde være haardt, om man for disse to ganske smaa Grupper af Arbejderes Vedkommende vil udsætte Sagen saa længe ved at knytte den sammen med andre, maaske vanskeligere Spørgsmaal. Sagen er for Staten i Virkeligheden en ganske lille, da det drejer sig om to smaa Arbejdergrupper af en ganske særegen Art, men den er for de vedkommende Arbejdere meget stor, ja, i egentlig Forstand en Livssag; derfor vil jeg tillade mig at bede den højtærede Minister gøre, hvad han kan, for at Spørgsmaalet kan blive løst tidligere end til det af ham angivne Tidspunkt.

K. M. Klausen: Jeg vil først takke den højtærede Minister for den Velvillie, han viste overfor Arbejderne ved Postgodekspektionen, men jeg vil ligesom det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) hænstillen til den højtærede Minister, om Sagen ikke kan lade sig ordne noget hurtigere end